

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (68)912

Vol. 1968/0155

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(68) 912 def.

Brussel, 4 december 1968

Voorstel

voor een

BESCHIKKING VAN DE RAAD

betreffende de wijze waarop de verleggingen van douane-
opvangsten kunnen worden geconstateerd en eventueel
gecompenseerd

(Door de Commissie bij de Raad ingediend)

COM (68) 912 def.

TOELICHTING

A. Inleiding

I. Totstandkoming van het onderhavige voorstel

In lid 3 van de Resolutie van de Raad van 11 mei 1966 (bijlage I van bijlage II van document R/609/66) wordt bepaald : "Op verzoek van een lid-staat stelt de Commissie na de afschaffing van de intracommunautaire douanerechten vast welke verschuivingen van enige omvang in de douane-inkomsten zijn opgetreden ...

Op aanbeveling of voorstel van de Commissie :

- voeren de Raad of de lid-staten ofwel een algemeen vereveningsstelsel in,
- ofwel treffen de Raad of de lid-staten bijzondere maatregelen, ten einde deze inkomstenverschuivingen te compenseren,

naar gelang van de omvang en de aard der waargenomen verschuivingen".

Te dien einde, zegt lid 4 van de resolutie, "bestudeert de Commissie in samenwerking met de lid-staten :

- de wijze waarop verschuivingen van douane-inkomsten ten nadele van de landen waarvoor de goederen bestemd zijn, kunnen worden geconstateerd;
- de normen die gelden voor de verdeling van de douane-inkomsten over de lid-staten,

en doet zij zo spoedig mogelijk een mededeling aan de Raad toekomen, en wel uiterlijk negen maanden vóór de afschaffing van de intracommunautaire douanerechten".

Op 4 maart 1968 heeft de Commissie bij de Raad de verlangde mededeling ingediend (doc. SEC(68)658 def. van 4-3-1968).

Op 30 juli 1968 heeft de Raad ingevolge de genoemde mededeling de volgende resolutie aangenomen :

"1. De Raad verzoekt de Commissie, ingevolge de mededeling die zij hem met een brief d.d. 6 maart 1968 heeft toegezonden, hem vóór eind september 1968 een voorstel voor te leggen betreffende de wijze waarop de verleggingen van douaneontvangsten kunnen worden geconstateerd en eventueel gecompenseerd.

Hij geeft het Comité van Permanente Vertegenwoordigers opdracht hem hierover vóór eind oktober 1968 verslag uit te brengen.

2. Het systeem waarmee de verleggingen van douaneontvangsten worden geconstateerd moet zo eenvoudig en automatisch mogelijk kunnen worden toegepast. Het kan met name berusten op statistieken waaruit de werkelijke, gedurende de overeenkomstige berekeningsperiode geregistreerde verleggingen van douaneontvangsten blijken, of op een vergelijking tussen de ontvangsten gedurende een bepaalde berekeningsperiode en die tijdens de overeenkomstige referentieperiode.

3. Onafhankelijk van de bepaling van de in paragraaf 1 bedoelde wijze van constateren en compenseren, bevestigt de Raad nogmaals de noodzaak om de harmonisatie van de douanewetgevingen voort te zetten, met name ten einde de oorzaken van de verleggingen van douaneontvangsten zoveel mogelijk op te heffen."

Het hierbij gaande voorstel is tot stand gekomen ter voldoening aan het verzoek van de Raad. De inhoud er van betekent geenszins dat de Commissie zich zou uitspreken tegen een regeling strekkende tot samenvoeging van de douaneontvangsten. Een dergelijke regeling, waardoor het mogelijk zou zijn de uitwerking van de verleggingen van douaneontvangsten te niet te doen, blijft steeds de voorkeur van de Commissie genieten. In ieder geval zouden de voorgestelde maatregelen met ingang van 1 januari 1970 dienen te worden vervangen door een regeling welke meer in overeenstemming is met de eisen in verband met de ontwikkeling van de douane-unie.

.../...

II. Basisprincipes

1) Definitie van het begrip "verlegging van douaneontvangsten"

Er is van uitgegaan dat verlegging van douaneontvangsten zich slechts voordoet wanneer produkten uit derde landen :

- a) worden ingevoerd in een eerste lid-staat, die daarop de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief toepast
- b) vervolgens in ongewijzigde staat naar een tweede lid-staat wederuitgevoerd worden, waarbij het begrip "wederuitvoer in ongewijzigde staat" evenwel dient te worden gedefinieerd en sommige bewerkingen van geringe betekenis, welke de produkten eventueel zouden hebben ondergaan, mede dient te omvatten
- c) in de tweede lid-staat onderwerp zijn van een douane-aangifte waardoor zij daar in het vrije verkeer komen.

2) Uitsluiting van de globale methode

Het is niet mogelijk gebleken een werkwijze vast te stellen, gebaseerd op de globale fluctuaties van de douaneontvangsten van ieder der lid-staten.

Een dergelijke werkwijze zou aanleiding hebben gegeven tot talrijke geschillen, aangezien het dan noodzakelijk was geweest voor iedere lid-staat :

- a) een juist uitgangspunt vast te stellen, waarbij uitsluitend rekening wordt gehouden met de douaneontvangsten uit produkten uit derde landen, welke in die lid-staat werkelijk worden verbruikt
- b) de eventueel verkregen cijfers aan te passen aan de wijzigingen van het gemeenschappelijk douanetarief
- c) nauwkeurig de oorzaken van de fluctuaties te bepalen, aangezien die fluctuaties hun oorsprong ook elders dan in de verlegging van ontvangsten kunnen vinden.

Op deze ernstige bezwaren werd trouwens reeds gewezen in de eerder toegezonden mededeling van de Commissie. De hiervoren uiteengezette overwegingen hebben de Commissie .../...

er toe gebracht een werkwijze vast te stellen, gebaseerd op de analyse van de in ieder der lid-staten verrichte invoer uit de andere lid-staten. Bij haar werkzaamheden heeft de Commissie niet uit het oog verloren dat de te treffen regeling enerzijds niet hinderlijk mocht zijn voor de gebruikers van de internationale handel, en anderzijds eenvoudig, soepel en automatisch toepasbaar diende te zijn, gemakkelijk te controleren en daardoor geen aanleiding gevend tot ernstige geschillen tussen de lid-staten.

Uitgaande van die beginselen, welke in overeenstemming zijn met de strekking van de resolutie van de Raad van 30 juli 1968, heeft de Commissie de voorstellen uitgewerkt, welke hierna worden geanalyseerd.

B. Inhoud van het voorstel

Artikel 1

Voordat zij haar voorstel uitwerkte heeft de Commissie nagegaan over welke gegevens de lid-staten beschikken in de documenten die door de importeurs worden voorgelegd bij het binnenkomen van de produkten uit de andere lid-staten. Er werd geconstateerd dat :

- 1) in Frankrijk, Duitsland en Italië de importeurs de oorsprong van de produkten dienen te vermelden.
- 2) in Nederland, behalve voor het Benelux-verkeer, die vermelding eveneens op de invoeraangifte dient voor te komen.
- 3) in België en Luxemburg, behalve voor het Benelux-verkeer, alleen de herkomst dient te worden vermeld.

Met inachtneming van de aanwijzingen die in de bij de douaneaangifte verstrekte gegevens vervat liggen, lijkt het logisch om, bij het opsporen van verleggingen van ontvangsten als hiervoren omschreven, uit te gaan van het beginsel dat de vereiste administratieve werkzaamheden dienen te worden verricht

.../...

door de lid-staat die door de betrokken verleggingen zou zijn benadeeld.

Het begrip "oorsprong van goederen", zoals het door vier lid-staten wordt gehanteerd, is op zichzelf niet voldoende om aan de hand van de douane-aangiften de produkten van oorsprong uit derde landen, die in ongewijzigde staat uit een andere lid-staat wederuitvoerd worden, te onderkennen, daar het mogelijk is dat die produkten sommige bewerkingen of verwerkingen hebben ondergaan waardoor zij niet het karakter van produkten van oorsprong uit derde landen verliezen en het karakter van produkten van oorsprong uit de lid-staat verkrijgen, doch er dient op te worden gewezen dat het gemakkelijker is na te gaan of een produkt in ongewijzigde staat wederuitgevoerd is, dan te bepalen of een bewerking of verwerking er al dan niet het oorspronkelijke karakter van produkt van oorsprong uit derde landen aan heeft ontnomen.

In die omstandigheden zou het voor de importeurs, van wie momenteel in vier lid-staten wordt verlangd dat zij de oorsprong van ieder ingevoerd produkt aangeven, geen moeilijkheden moeten opleveren om bij iedere aangifte op de een of andere wijze te antwoorden op de vraag, of het aangegeven produkt van oorsprong is uit derde landen en in ongewijzigde staat uit een lid-staat wederuitgevoerd is nadat er daar de in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde rechten van zijn geheven.

Om die redenen wordt in artikel 1, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 4, aan de lid-staten voorgeschreven er voor te zorgen dat het antwoord op die vraag op de invoeraangiften kan worden verstrekt, waarbij de keuze van de te volgen werkwijze aan de nationale autoriteiten wordt overgelaten.

De toepassing van dit artikel hoeft geen ernstige bezwaren op te leveren. Alleen de importeurs van de BLEU, die tot dusver slechts de herkomst van de produkten dienden te vermelden, zouden voortaan een bijkomende inlichting moeten verstrekken, waarover zij trouwens over het algemeen beschikken of die zij gemakkelijk kunnen verkrijgen, aangezien in de andere vier lid-staten gewoonlijk nog nauwkeuriger gegevens over de oorsprong worden verstrekt zonder dat dit moeilijkheden oplevert. Voor die andere lid-staten moet het dus over het algemeen gemakkelijk zijn de verlangde inlichting te geven.

.../...

Voorts dient er op te worden gewezen dat de importeurs er geen belang bij hebben de verlangde inlichting niet juist op te geven, aangezien deze over het algemeen geen enkele invloed zal hebben op het verloop van de invoerformaliteiten, en met name op het bedrag van de te betalen belastingen. Wel is het mogelijk dat in sommige gevallen de gevraagde inlichting aan de importeur niet nauwkeurig bekend is, doch het aantal van die gevallen zal beperkt blijven en de aldus te goeder trouw begane vergissingen zullen tussen de lid-staten onderling ongeveer tegen elkaar opwegen.

Artikel 2

Artikel 2 strekt er toe nader te preciseren op welke wijze de aan de hand van de invoeraangiften geconstateerde verleggingen van ontvangsten worden berekend.

Om te beginnen wordt in lid 1 bepaald dat de te verstrekken cijfers moeten worden opgegeven per tariefonderdeel en per lid-staat van herkomst. De periode van toepassing van de voorgenomen regeling wordt op zes maanden vastgesteld. De opgave van tariefonderdeel en land van herkomst bleek noodzakelijk om de volgende redenen :

- het tariefonderdeel vormt mede de basis voor de berekening van de verlegging, aangezien deze afhankelijk is van de hoogte van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief, dat het op in ongewijzigde staat wederuitgevoerde produkt van toepassing is. Voorts kan aan de hand daarvan worden nagegaan voor welke produkten verleggingen van ontvangsten worden geconstateerd, hetgeen de toepassing van de hierna geanalyseerde bepalingen van artikel 4 mogelijk maakt.
- het land van herkomst dient bekend te zijn om voor een lid-staat te kunnen bepalen welke bedragen hem door ieder van de andere lid-staten verschuldigd zijn. De verevening kan dan zonder moeilijkheden plaats vinden, en bovendien wordt de toepassing van het bepaalde in artikel 4 daardoor ook gemakkelijker gemaakt.

.../...

Lid 2 van artikel 2 bevat de regels voor de berekening van de vorderbare douanerechten op basis van het onderzoek van de aangiften. Daar die aangiften in het land van uiteindelijke bestemming worden opgesteld, is het mogelijk dat de betrokken produkten gedurende enige tijd in de eerste lid-staat hebben verbleven na inklaring aldaar.

Het zou moeilijk zijn geweest de datum na te gaan, waarop de betaling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief plaats heeft gevonden. Er wordt dan ook gepreciseerd dat dient te worden uitgegaan van het niveau van het per 1 januari 1969 geldende recht. Die datum werd gekozen om geschillen te voorkomen, en omdat 1 januari tevens de datum is waarvan meestal wordt uitgegaan om douanerechten te schorsen of vroegere schorsingen te verlengen.

Moeilijkere vraagstukken waren verbonden aan de vaststelling van de regels inzake de waarde, welke als basis moet worden genomen voor de berekening van de bij de verleggingen betrokken rechten. De in het land van uiteindelijke bestemming gedeclareerde waarde omvat immers meestal enerzijds de aan het verblijf van het produkt in de eerste lid-staat verbonden kosten, en anderzijds, indien het produkt via een handelaar is gegaan, de winstmarge of het commissieloon van deze laatste. Indien de tijdens het verblijf van het produkt gemaakte kosten bekend zijn en duidelijk uit de bij de aangifte gevoegde handelsdocumenten blijken, dienen zij nauwkeurig van de gedeclareerde waarde te worden afgetrokken, voor zover zij daarin zijn opgenomen. Zijn zij niet bekend, en dient de waarde franco grens van het land van uiteindelijke bestemming te worden aangegeven, dan dient van de gedeclareerde waarde een forfaitair percentage, gelijk aan 5 % van die waarde, te worden afgetrokken.

Dezelfde werkwijze wordt gevolgd met betrekking tot het commissieloon of de winstmarge, waarbij het forfaitaire percentage voor beide gevallen op 10 % wordt vastgesteld.

.../...

Het is duidelijk dat bij deze werkwijze sommige onnauwkeurigheden kunnen optreden, doch dat bezwaar is niet geheel te ondervangen wanneer het resultaat op een eenvoudige en automatische wijze moet worden verkregen.

Artikel 3

In artikel 3 worden de taken van de Commissie omschreven, alsmede de wijze waarop de verevening plaats vindt. De Commissie moet in de eerste plaats (lid 1) van ieder van de lid-staten een overzicht ontvangen per tariefonderdeel en per lid-staat van herkomst. Er wordt bepaald dat dit overzicht vóór 1 april 1970 aan de Commissie moeten worden toegezonden.

De Commissie moet vervolgens ten behoeve van de Raad een rapport opmaken, waaruit de debit- of creditpositie van iedere lid-staat ten opzichte van de andere blijkt (lid 2).

Wanneer deze posities eenmaal zijn vastgesteld, beslist de Raad op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen over de uit de debit- of creditposities voortvloeiende compensaties (lid 2), welke de lid-staten elkaar onderling moeten verlenen.

Artikel 4

Gedurende de voorbereidende werkzaamheden heeft de Commissie geconstateerd dat de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie over een gemeenschappelijk fonds voor de douanerechten van het gemeenschappelijk douanetarief beschikt, en dat derhalve voor de twee betrokken lid-staten niet dient te worden voorzien in een regeling tot vaststelling van de eventuele verleggingen van ontvangsten, welke zich binnen die Unie voordoen ten nadele van een van haar leden.

Voorts blijkt uit de binnen de Benelux vigerende regeling dat Nederland en de BLEU tot dusver er van hebben afgezien om onderling tot een verevening van de douaneontvangsten over te gaan.

Het zou derhalve niet dienstig zijn aan die drie staten voor het uitsluitend op hen betrekking hebbende intracommunautaire handelsverkeer een regeling inzake verevening van de douaneontvangsten op te leggen.

In verband met die situatie leek het gewenst de lid-staten in de gelegenheid te stellen om niet voor alle produkten, of niet ten aanzien van alle andere lid-staten tot de hiervoren bedoelde administratieve werkzaamheden over te gaan, wanneer over dergelijke beperkingen wederzijds overeenstemming bestaat.

Dat is de strekking van artikel 4. De bepalingen van dat artikel maken het derhalve mogelijk de in het Benelux-verkeer bestaande situatie in stand te houden. Zij kunnen tevens leiden tot een aanmerkelijke beperking van de toepassing van de artikelen 1 tot en met 3, wanneer twee of meer lid-staten oordelen dat zij wederzijds af kunnen zien van de eventueel uit hun handelsverkeer voortvloeiende vereveningen of dat het toezicht op hun handelsverkeer tot sommige produkten beperkt kan blijven.

Het is evident dat in dergelijke gevallen alleen verevening plaats dient te vinden met betrekking tot de verleggingen die voor de onder toezicht staande produkten worden geconstateerd.

Artikel 5

De gekozen werkwijze draagt een automatisch karakter. Het werd evenwel dienstig geacht te voorzien in een controle-procedure, waarvan de toepassing wordt opgedragen aan een commissie bestaande uit een vertegenwoordiger van iedere lid-staat en van de Commissie. Deze controlecommissie zal kunnen nagaan in welke omstandigheden de in artikel 1 bedoelde aangiften in de praktijk worden opgemaakt en geverifieerd, en zal jaarlijks een algemeen verslag opstellen over de toepassing van de onderhavige beschikking. Zij zal derhalve met name toegang hebben tot de douanekantoren, en zal tevens de ter voldoening aan artikel 2 in iedere lid-staat gemaakte berekeningen kunnen controleren.

.../...

Artikel 6

In artikel 6 worden de begrippen "lid-staat van herkomst" en "wederuitvoer in ongewijzigde staat" omschreven. De definitie van de lid-staat van herkomst behoeft geen verdere toelichting : het gaat hier om de staat waaruit het produkt rechtstreeks weder-uitgevoerd wordt naar de lid-staat van uiteindelijke bestemming.

Met betrekking tot het begrip "wederuitvoer in ongewijzigde staat" oordeelde de Commissie dat sommige behandelingen, welke vóór de wederuitvoer plaats vinden, de staat van de produkten niet wijzigen. Daartoe heeft zij gebruik gemaakt van sommige beginselen die bij de uitwerking van de op grond van artikel 10, lid 2, van het Verdrag gegeven beschikkingen werden gehanteerd; uit overwegingen in verband met de vereisten van de handel werden echter niet alle behandelingen in aanmerking genomen, waarvan destijds werd aangenomen dat zij geen voldoende basis vormden voor de toepassing van het stelsel van compenserende heffingen.

Voorstel
voor een
BESCHIKKING VAN DE RAAD

betreffende de wijze waarop de verleggingen van douane-
ontvangsten kunnen worden geconstateerd en eventueel
gecompenseerd

(Door de Commissie bij de Raad ingediend)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

GELET op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische
Gemeenschap, en met name op artikel 235,

GEZIEN het voorstel van de Commissie,

GEZIEN het advies van het Europese Parlement,

GEZIEN het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

OVERWEGENDE dat de Europese Economische Gemeenschap is gegrondvest op
een douane-unie, waarvan de invoering in hoofdzaak wordt geregeld
door de bepalingen van Titel I, Hoofdstuk I, van het Verdrag;

OVERWEGENDE dat het bedoelde hoofdstuk van het Verdrag een samenstel
van nauwkeurige voorschriften omvat, in het bijzonder betreffende de
afschaffing van de douanerechten tussen de Lid-Staten, de vaststelling
en de geleidelijke invoering van het gemeenschappelijk douanetarief,
alsmede de wijzigingen of de autonome schorsingen van de rechten van
dat tarief; dat het betrokken hoofdstuk daarentegen, hoewel het in ar-
tikel 27 een bepaling omvat waarin voorzien wordt dat de Lid-Staten,
voor zover noodzakelijk, vóór het einde van de eerste etappe overgaan
tot het nader tot elkaar brengen van hun wettelijke en bestuursrechte-
lijke bepalingen op douanegebied, aan de instellingen van de Gemeenschap
niet de bevoegdheid verleent bepalingen vast te stellen, er toe strek-
kende dat de inning van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief
geschiedt door de Lid-Staat waar het uit een derde land ingevoerde
produkt wordt verbruikt;

OVERWEGENDE dat een regeling overeenkomstig artikel 201 van het Verdrag
nog niet in werking kan worden gesteld;

OVERWEGENDE dat het noodzakelijk lijkt te voorkomen dat zich verleggingen
van douaneontvangsten voordoen doordat in de Lid-Staat van binnenkomst
de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven, wanneer
de aldus ingeklaarde goederen in ongewijzigde staat naar een tweede
Lid-Staat wederuitgevoerd worden;

.../...

OVERWEGENDE dat het to dien einde gewenst is het begrip "wederuitvoer in ongewijzigde staat" te omschrijven aan de hand van eenvoudig te constateren criteria;

OVERWEGENDE dat het gewenst is de Lid-Staat ten nadele waarvan de verleggingen van ontvangsten plaats vinden zelf te laten nagaan welke goederen daarvan de oorzaak zijn;

OVERWEGENDE dat de werkwijze voor de berekening van de verlegde douanerechten zo eenvoudig en nauwkeurig mogelijk dient te geschieden, en dat bedragen in verband met het verblijf in de eerste Lid-Staat daarbij buiten beschouwing dienen te blijven;

OVERWEGENDE dat de aldus geconstateerde verleggingen dienen te worden gecompenseerd;

OVERWEGENDE dat het voor twee of meer Lid-Statens, die zulks zouden verlangen, mogelijk moet zijn in hun onderlingen handelsverkeer geheel of ten dele van de toepassing van de vastgestelde regeling af te zien;

OVERWEGENDE dat de wijze van toepassing van de procedure voor de vaststelling van verleggingen dient te worden gecontroleerd, en dat het noodzakelijk is de Commissie en de Lid-Statens bij die controle te betrekken;

OVERWEGENDE dat de genomen maatregelen vóór 1 januari 1970 dienen te worden herzien ten einde rekening te houden met de ontwikkeling van de douane-unie,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 4 dient, met ingang van 1 juli 1969, uit de bij iedere Lid-Staat ingediende invoeraangiften met betrekking tot goederen, welke aan de in artikel 9, lid 2, en artikel 10, lid 1, van het Verdrag gestelde voorwaarden voldoen, te blijken of het gaat om goederen die aanvankelijk uit derde landen in de Lid-Staat van herkomst zijn ingevoerd en, na betaling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, in ongewijzigde staat wederverzonden zijn naar de Lid-Staat van bestemming.

Artikel 2

1. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten stellen voor de tweede helft van het jaar 1969 per Lid-Staat van herkomst een overzicht samenvattende staat op van de in artikel 1 bedoelde goederenbewegingen, en bepalen gespecificeerd volgens de indelingen van het tarief het bedrag van de daarbij betrokken douanerechten.

2. Voor de berekening van het bedrag van de douanerechten :

- wordt uitgegaan van het niveau van de rechten per 1 januari 1969;
- wordt ter bepaling van de in aanmerking te nemen waarde buiten beschouwing gelaten :

- a) alle kosten gemaakt op het grondgebied van de Lid-Staat van herkomst, en met name de kosten verbonden aan opslag, doorzending en vervoer van de goederen; indien de aangegeven waarde dergelijke kosten mede omvat, zonder dat deze afzonderlijk zijn opgegeven, wordt die waarde verminderd met een bedrag gelijk aan 5 %;
- b) de winstmarge of het commissieloon verkregen op het grondgebied van de Lid-Staat van herkomst wanneer de betrokken goederen, naar de Lid-Staat van uiteindelijke bestemming zijn doorgezonden door een handelaar wiens beroep het is goederen te kopen en weder te verkopen, of die als commissionair optreedt; indien de aangegeven waarde een dergelijke winstmarge of een dergelijk commissieloon mede omvat, zonder dat het bedrag daarvan kan worden afgezonderd, wordt die waarde verminderd met een bedrag gelijk aan 10 %;
- c) de geïnde douanerechten.

.../...

Artikel 3

1. Het in artikel 2 bedoelde staten dienen vóór 1 april 1970 aan de Commissie te worden toegezonden.
2. De Commissie heeft tot taak een verslag op te maken en vóór 1 juli 1970 aan de Raad toe te zenden, waarin per Lid-Staat de volgende gegevens zijn verwerkt :
 - 1) het bedrag van de door de betrokken staat geïnde rechten voor produkten uit derde landen, die in ongewijzigde staat naar de andere Lid-Staten wederuitgevoerd zijn;
 - 2) het bedrag van de rechten overeenkomende met de goederen uit derde landen, die in de betrokken staat zijn ingevoerd nadat zij in ongewijzigde staat uit de andere Lid-Staten wederverzonden zijn;
 - 3) het verschil tussen de sub 1 en sub 2 bedoelde bedragen (overschot of tekort).
3. Op grondslag van dit verslag stelt de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de uit de bepalingen van lid 2 van dit artikel voortvloeiende compensaties vast, welke de Lid-Staten elkaar onderling dienen te verlenen.

Artikel 4

Op gezamenlijk verzoek van twee of meer Lid-Staten beslist de Commissie dat in het handelsverkeer tussen die Lid-Staten de artikelen 1 tot en met 3 niet van toepassing zijn, of slechts van toepassing zijn op sommige produkten.

Artikel 5

Een controlocommissie, bestaande uit een vertegenwoordiger van iedere Lid-Staat en voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie, is bevoegd om in iedere Lid-Staat na te gaan op welke wijze in de praktijk de in artikel 1 bedoelde aangiften worden opgemaakt en geverifieerd.

Deze commissie brengt vóór 1 april 1970 een algemeen verslag over de toepassing van deze beschikking uit ten behoeve van de Commissie, die het, te zamen met het in artikel 3, lid 2, bedoelde verslag, aan de Raad doet toekomen.

Artikel 6

Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan :

- onder Lid-Staat van herkomst de Lid-Staat vanwaar de goederen rechtstreeks zijn doorgezonden naar de Lid-Staat van uiteindelijke bestemming;
- onder wederuitvoer in ongewijzigde staat de doorzending van goederen zonder dat deze gewijzigd worden of nadat zij slechts een of meer van de volgende bewerkingen ondergaan hebben :
 - a) behandelingen welke dienen om de ingevoerde goederen tijdens het vervoer en de opslag in goede staat te houden (verluchten, drogen, koelen, verwijderen van bedorven gedeelten en dergelijke bewerkingen)
 - b) verandering van verpakking en splitsing of samenvoeging van colli
 - c) aanbrenging van merken, etiketten of andere soortgelijke kentekens op de produkten zelf of op de verpakking.

Artikel 7

Deze beschikking is gericht tot alle Lid-Staten.

Brussel,
Voor de Raad,
De Voorzitter